

slaget en kristelig Begravelse, det maatte henrettes „sans phrase“ og helst begraves under Galgen. Naar Dommen altsaa var fældet i Forvejen, var der ingen videre Grund for Sagens Venner til at spille mange Ord paa den. Hr. *Th. Nielsen* erklærede paa Forslagsstillernes Vegne, at de unægtelig ikke havde tænkt sig, at denne Sag skulde give Anledning til Betragtninger af saa vidt rækkende Omfang. Efter en Kritik af Plougs mange løse Paastande, sluttede han med atter at slaa fast, hvad Forslagsstillernes Hensigt havde været: Man kan vel sige uden at forklejne Mændene, at i Velgjørenhedsværket, saavel det private som det organiserede, staa Kvinderne ingenlunde tilbage for Mændene, men i mange Maader foran dem. Hvorfor vil det ærede Medlem da være med til at lukke dem ude af Hensyn til en Doktrin om, at man her vil slaa den første Kile ind i den almindelige Valgret til Kommunalbestyrelsen og de politiske Valg? Det er jo slet ikke Tilfældet; det skal atter og atter siges, at, naar dette Forslag dræbes, gjør man sit til at holde Kvinderne ude fra en Virksomhed, hvortil de baade have Tilbøjelighed, Gaver og Evner.

De derefter optrædende Talere (*Scavenius* og *Ovesen*) berørte ikke nærmere den Del af Lovforslaget, som angaar Kvindernes Valgbarhed. Men derpaa optraadte Biskop *Sthyr*, som, — efter at have gjort sit til at slaa nogle af Hr. Plougs mange løse Paastande ned — paa ny begyndte med at tilskrive Forslagsstillerne skjulte Hensigter; deres Mening var nok at bryde Vejen, saa man vilde kunne faa et Sted, til hvilket man kunde henvise og sige: se her ere jo Kvinder allerede valgberettigede. Professor *Matzen* maatte paa det bestemteste fraraade at give Kvinderne offentlige Hverv; thi, indrømmede man dem først, at de havde Evne og Kald og Ret til at tage Del i Ledelsen af denne Sag, mon det da ikke vilde se ud som en Anerkjendelse af, at de mulig ogsaa havde Evne, Kald og Ret til at lede andre Sager? Han vilde dog spørge: hvad Grund skulde der egentlig være til, at Mændene ikke skulde kunne bestyre Fattiggassen uden Kvindernes Hjælp, naar de kunne bestyre alt muligt andet, baade Samfund, Kommuner og Stat? (Ja, de styre dem nok, men Spørgsmaalet er hvordan!) Atter paaviste *Th. Nielsen*, at der ingen skjulte Hensigter laa bag Forslaget, og spurgte, om det rent praktiske Spørgsmaal, der forelaa, Benyttelsen af Kvindernes Hjælp ved den fri Fattigforsørgelse, dog